

[Alfred Jensen.]

samfundet og måtte leve af understøttelse, at være i den situation, at man ikke er i stand til på lige fod med andre at tjene til det daglige udkomme ved en indsats i produktionslivet. Det er klart, at en sådan tilstand er uholdbar og urimelig, og at den gør sin virkning, selvom ledigheden kun er af kortere varighed. Man må erkende, at hvis det drejer sig om en kortvarig ledighed, har den arbejdsløse ofte visse reserver at tære på; der kan være reserver i form af opsparing, der kan være kreditmuligheder, men efterhånden som ledighedsperioden tager til, udtømmes disse muligheder. Det er dette, vi står overfor i indeværende situation. Adskillige må nu sige farvel til arbejdspladsen og gå den tunge, trælse gang til kontrolstedet. Tallet på ledige i første uge af januar i år var 130 000. Desuden må en hel del arbejde på indskrænket arbejdstid, og faktisk har de omtrent lige så dårlige vilkår som dem, der går helt arbejdsløse. Hermed bliver mulighederne for den, der stødes ud i arbejdsløshed, for igen at få beskæftigelse mindre. Dertil kommer, at man må regne med, at ledigheden for adskillige af dem, der nu er indrulleret i de arbejdsløses rækker, vil blive af meget lang varighed. Det kan nemlig ikke betragtes som sandsynligt, at vi i forårstiden vil få en opgang i beskæftigelsen, der vil bringe ledighedstallet ned på tilnærmelsesvis det, det lå på i fjor og det foregående år. Tværtimod ser det ud til, at bygningsarbejderne i en lang række byer vil komme til at gå arbejdsløse både i forårs- og sommermånederne. Det er derfor nødvendigt, at der foretages en regulering af de arbejdsløses understøttelser.

Enhver kan sige sig selv, at en hjælp på 12 kr. 20 øre om dagen — det er det maksimale beløb, man kan opnå i dagpenge — ikke strækker til til de udgifter, en arbejdsløs har, når han skal forsørge sig selv og en eventuel familie.

Formanden: Jeg beder om mere ro i salen.

Alfred Jensen: Det skal indrømmes, at der udover disse dagpenge på 12 kr. 20 øre også ydes tillæg, hvor der er børn, og dette tillæg andrager 1 kr. 30 øre om dagen pr. barn, men disse penge strækker aldeles ikke

til overfor de krav, dagliglivet stiller til en familie, og selvom man tager i betragtning, at der hertil kommer huslejhjælp og brændselhjælp, kan det endda ikke dække de omkostninger, en arbejdsløs må afholde.

Huslejhjælpen kan maksimalt andrage 81 kr. månedlig. Dette beløb kan selvfølgelig i mange tilfælde dække den leje, den arbejdsløse må betale, men mange, og især de yngre, der nu kommer ud i arbejdsløsheden, kan ikke nøjes med at betale en husleje på indtil 81 kr. pr. måned, men må betale langt mere. Det er aldeles ikke ukendt, at der betales både 150 kr. og op til 200 kr., ja, endnu mere i månedlig husleje, ikke fordi arbejderen har ønsket at betale en sådan husleje, men fordi han simpelthen var nødt til at tage en så dyr lejlighed, hvis han skulle have en bolig.

Det siger sig selv, at en arbejdsløs, der af dagpenge og huslejhjælp skal udrede så store beløb, kommer i en højst vanskelig situation, og det bliver selvfølgelig rent galt, når arbejdsløsheden indtræffer i vintermånederne, hvor der også skal bruges penge til brændsel. Der ydes efter 40 dages ledighed en brændselhjælp på 91 kr., men dette dækker ikke de udgifter til brændsel, som en arbejdsløs har vinteren igennem; beløbet slår praktisk talt kun til til indkøb af 7 hl koks, og det kan ingen klare sig med, hvis der skal være varme i hjemmet hele vinteren. Er der børn, og det er der jo mange steder, må der tyres dagen igennem, ellers går det ud over børnenes helbred og sundhed.

Jeg nævner disse beløb, for at man kan se, hvordan en arbejdsløs i almindelighed har det, og hvor utilstrækkelig understøttelsen er. Men hertil kommer så, at de arbejdsløse i den seneste tid har været udsat for de samme prisstigninger som den øvrige del af befolkningen. De fleste andre befolkningsgrupper i vort land har imidlertid været i stand til at få deres indtægter forøget enten på den ene eller på den anden måde; man har reguleret lønningerne for arbejdere, tjenestemænd og funktionærer; selvstændige har kunnet forøge deres indtjening, fordi de har kunnet forøge deres priser og avancer. Men de arbejdsløse har ikke fået deres understøttelser forhøjet siden i foråret, hvor de gik op i henhold til januarpristallet. Og der er jo sket betragtelige prisstigninger siden da, prisstigninger,